

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Aamuseurat klo 8.30
Jorma Parviainen

Pojankloppi

Kymmenvuotiaan pojan verkkokalvoille on tatuoitunut lähtemätön kuva. Taloa lähestyy mustiin pukeutunut mieshahmo. Kaikki mustaa: housut, keskeltä leikattu takki, levälierinen hattu, lapikkaat jalassa. Taitaapa olla oikein konttikin selässä, tuohinen.

Nyt se Aku tulee, kuiskii seuraväki.

Suhteellisen pieni, vähän pyylevä hän on. Mutta siitä huolimatta hänellä on puheessaan karismaa. Hän ottaa joukon haltuunsa, kuljettaa puheellaan sitä erilaisiin maailmoihin. Koskettaa kuulijoiden sielua taianomaisesti, avaa tunnelukkoja. Saa kyöneleen tulemaan silmään, joka helpottaa taakkansa kanssa kulkevaa.

Aku Rätty, näilläkin seuduilla tunnettu legendaarinen körttipuhuja tuli minulle tutuksi jo 1950-luvun lopulla. Olin silloin pikkupoika, kymmenen vuotta.

Parasta Akulle

Aku Rädyltä kysyttiin kerran, miten sinä olet tälle Herran tielle lähtenyt, miten sinusta tuli Kristuksen seuraaja?

-En sitä oikein itsekään tiedä. Jumala on aina minua lähestynyt siitä lähtien kun olin avojalkainen poikanen. Aina yhteydenotto on tullut sieltäpäin.

Mikä Jumalan koulussa on ollut parasta?

-Se, kun itse en ole nähnyt mitään. Kristus on ilmestynyt pimeyteeni.

(Naulan kantaan. Aku Rädyn sattuvia sanontoja. Toim. Jussi Kuoppala 1973)

Miten tälle tielle

Tänä aamuna itse kukin voisimme miettiä tätä Aku Rädyn kysymystä, miten olemme tälle tielle lähteneet. Miten on tähän körttiläisten joukkoon joutunut?

Miten minä olen mukana tässä joukossa. Tullut tännekin herättäjäjuhlille Nilsiään. Onko jo pikkupojasta lähtien Jumala minua kutsunut?

Millainen on ollut tieni?

Ajattelin, että itselleni tähän kysymykseen on aika helppoa vastata.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lapsuudesta saakka olen jo jotenkin ollut körttiläisyyden ympäröimä. Lapsuuden kodissani pidettiin seuroja. Naapurissa oli naimisissa Akun tytär Kaisa. Oli luontevaa, että kun hän kävi tytärtään katsomassa, pistäytyi hän antamassa naapuriapua seurapuheen muodossa.

Näin tutustuin häneenkin. Ja vanhemmillakin oli myönteinen suhde herännäisyyteen, vaikka he lapsen mielestä eivät "himokörttejä" olleetkaan. Äitini ystävä Kaisa, Akun tytär, käytti körttipukua, mutta äidilläni ei ollut sellaista.

Koulunkäynti körttipitäjässä

Sitten aloitin oppikouluni täällä Nilsiässä 1961 näissä parin sadan metrin päässä olevissa rakennuksissa. Monella tavalla noihin kouluaikeihin 1960-luvulla liittyi herännäisyys ja Ukko Paavon, Paavo Ruotsalaisen perintö. Tarinoita hänestä kerrottiin täällä, ja tämä hautapaikka liittyi myös osana koululaisten käyntiin. Käytiin koulukirkoissa tuossa mahtavassa kivisessä uusgoottilaisessa kirkossa (1906). Joskus parvelta katselin erikoista alttaritaulua, jonka maalasi aito savolainen, ensimmäinen kansalliseen maineeseen kohonnut maalari Juho Rissanen.

Siinä Jeesus kantaa ristiään. Ympärillä joukko tavallisia ihmisiä. Mieleen on jäänyt ristin takaa kurkkiva mies. Silmissä on pohjaton viha ja nyrkki on kohonnut musertavaan iskuun. Joku itkee... monet ovat kääntyneet pois koko tilanteessa.

Tätä taustaa vasten on hämmentävää katsella Jeesuksen kasvoja.

Mitä niistä näkyy, minkälaisia tunteita ne herättävät? Kun seuraavan kerran menet kirkolle, katselepa niitä. Kasvoista paistaa hämmennys ja tuska. Ihmiselämän koko taakka. Mutta kun katsoo tarkemmin, näkee siellä jotain syvästä huolenpidosta. Jotain, jostakin joka antaa ihmisen elämään tarkoitusta ja voimaa. Josta voisi käyttää sanoja armo ja rakkaus. Sinä kelpaat, sinä olet minulle hyvä ja rakas.

Ylioppilaaksi Ukko-Paavon haudalla

Usein katselen kuvaa Ukko-Paavon haudalta. Kuvassa on iloisia nuoria valkoisissa lakeissaan, elämä odottaa. Kuva on vuodelta 1969 keväältä, kävimme tuomassa ylioppilaiden tervehdyksen tälle haudalle. Oliko se ehkä myös toivomus siitä, että tuo, joka jo paljasjalkaisena poikasena tuli luokse, siunaisi ja olisi rinnalla tulevan elämän ajan. Kahden vuoden päästä tuosta tulee täyteen 50 vuotta, olemme riemu ylioppilaita ja kokoonnumme tänne Nilsiään luokkakokoukseen silloin lakitettavien kanssa. Olisikohan meidän syytä käydä myös silloin tälläkin paikalla.

Ehkä siinä on hyvä tehdä tilinpäätöstä menneestä elämästä. Meitä oli 23 nuorta toivoa täynnä olevaa ylioppilasta vuonna 1969, 48 vuotta sitten. Katse kirkkaana ja toiveikkaana kohti tulevaisuutta. Olemme kokoontuneet säännöllisesti joka kymmenes vuosi, viime vuosikymmenet joka viides vuosi. Joukostamme on jo muutama poissa. Elämä on sivaltanut ja hellinyt. Matkalla on ollut ohdakkeiden pistoja ja taigapunkkien puremia, nekin ovat vauhdilla tänne Savoan levinneet. (Tutkimus Turun yliopisto, HS

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

11.5.2017) Mutta myös sitä tyyntä rauhaa, joka nousee mieleen, kun katselee laajoja loputtomia metsiä ja siintäviä järviä Pisanvuorelta itään.

Jostakin kaukaa tavoitamme nimen Ukko-Paavo, Paavo Ruotsalainen, herännäisyyden suuri mies ja perustaja, kotipaikkana Nilsin Aholansaari. Tai Aku Rätty, Savon suuri maallikkosaarnaaja, kotipaikka Kiuruveden Heinäkylä.

Ja kun katselemme omaa elämäämme taaksepäin, sen tuskia ja kipuja, sitä kun sieluun sattui, muistamme heidän opetuksensa.

Aina hän on kulkenut rinnalla. Aina yhteydenotto on tullut ylhäältä käsin.

Ja kun pimeinkin hetki on vetänyt kurimukseensa.

Silloinkin kun en ole itse nähnyt, on Kristus tullut pimeyteeni.